

den nuværende praksis for anvendelsen af udlændingelovens § 26 er restriktiv. I overensstemmelse med bemærkningerne til forslaget til lov nr. 482 af 24. juni 1992 har påberøbelser af vold i en inddragelsessituation inden for de første 2 års ophold således som udgangspunkt ikke i sig selv medført, at inddragelse af en tidligere meddelt opholdstilladelse er blevet undladt.

Udvalget har i den forbindelse fundet, at det er nødvendigt at afskaffe det i udlændingemyndighedernes praksis eksisterende skel mellem 2 og 3 års ophold i forbindelse med inddragelse af opholdstilladelser i de omhandlede tilfælde af voldsudøvelse, jf. herved den ovenfor nævnte flertalsudtalelse i Retsudvalgets betænkning over forslaget til lov nr. 482 af 24. juni 1992.

Det bør således efter udvalgets opfattelse ikke længere være afgørende for udfaldet af sagen, hvor længe en udenlandsk, voldsramt kvinde har opholdt sig i landet, og udlændingemyndighederne skal i højere grad vurdere de konkrete omstændigheder i de enkelte sager.

Udvalget finder, at vold i ægteskab eller samliv bør indgå som et særskilt hensyn i udlændingelovens § 26, hvorefter udsættelse for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller fordi udlændingen i øvrigt befinder sig i en særligt svag position, bør medføre, at en tidligere meddelt opholdstilladelse ikke inddrages.

Indenrigsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefaling.

Med ændringsforslaget foreslås udlændingelovens § 26 herefter ændret, således at der i forbindelse med inddragelse af en udlændings opholdstilladelse skal tages hensyn til, om inddragelse af en opholdstilladelse vil virke særligt belastende på grund af udsættelse for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, der har medført, at en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ikke længere samlever på fælles bopæl med den i Danmark fastboende person, eller udlændingens i øvrigt særligt svage stilling. Bestemmelsens andet led finder også anvendelse ved udvisning, jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Udlændingestyrelsen vil føre statistik over antallet af sager, hvor vold i ægteskab eller samliv fremhæves som eneste eller medvirkende årsag til samlivsophør. Udlændingestyrelsen vil på dette grundlag efter 1 år afgive beretning til Folketingets Retsudvalg.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Kvindeudvalget har i øvrigt i betænkningen anført, at hensynet til udøvelsen af *samværsret med et herboende barn* (eller et barn, der med den ene af forældrene skal udsendes af landet) fortsat skal indgå som et af de hensyn, der efter udlændingelovens § 26 skal tages i betragtning ved disse afgørelser sammen med tilknytningen til det danske samfund i øvrigt. Endvidere skal der ved vurderingen af hensynet til udøvelse af samværsret med barnet endvidere indgå en vurdering af de geografiske (og sociale) forudsætninger for at udøve samværsretten.

Indenrigsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefaling og kan supplerende oplyse, at dette hensyn i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention allerede i dag indgår i udlændingemyndighedernes afgørelsesgrundlag. Udlændingestyrelsen vil i samarbejde med Indenrigsministeriet foretage en udredning af menneskerettighedskonventionens betydning for udlændingemyndighedernes inddragelse af opholdstilladelser.

Udvalget er endvidere i betænkningen fremkommet med en række andre anbefalinger vedrørende udlændingemyndighedernes behandling af udenlandske voldsramte kvinder.

Udvalget har således fundet, at *samlivskontrol* fortsat kan udføres af politiet, men politiet bør under samlivskontrollen ledsages af en socialmedarbejder, og at politiet - når der gennemføres samlivskontrol - skal sikre sig, at de berørte personer til fulde forstår, at der foretages samlivskontrol samt formålet hermed.

Udvalget har endvidere anbefalet, at der generelt gøres en indsats for at forbedre de udenlandske, voldsramte kvinders *rådgivnings- og støttemuligheder* og kendskab til deres retsstilling i landet gennem en forbedret og mere intensiv vejledning af disse kvinder. Personer, der arbejder med indvandrere og flygtninge, bør deltage i *kurser*, der giver grundviden om disse gruppers baggrund, videre kendskab til deres situation i landet og gode arbejdsredskaber i forbindelse med det daglige arbejde med klienter af en anden kulturel baggrund.

Udvalget har videre anbefalet, at Udlændingestyrelsen såvel som Indenrigsministeriet og - i visse tilfælde ved samlivskontrol - politiet i langt større omfang skal anvende *tolke*, såfremt der ikke er sikkerhed for, at den pågældende udlænding og myndighederne forstår hinanden.

Udvalget har endelig anført, at Danmark - med udgangspunkt i *internationale forpligtelser* - herunder CEDAW-konventionen, som Danmark har tilsluttet sig, bør tage særlige hensyn til udenlandske, voldsramte kvinder. Udvalget finder, at en fasthol-